

Małgorzata Mazurek-Chwiejczak

Podatki lokalne w systemie finansowania samorządów - doświadczenia krajów OECD

Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio H, Oeconomia 46/3, 155-164

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Katedra Finansów Publicznych,
Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

MAŁGORZATA MAZUREK-CHWIEJCZAK

*Podatki lokalne w systemie finansowania samorządów –
doświadczenia krajów OECD*

Local taxes in the system of sub-government financing – the experience of OECD states

Słowa kluczowe: podatki lokalne, samodzielność finansowa samorządu terytorialnego

Key words: local taxes, financial autonomy of sub-government

Wstęp

Podatki lokalne jako najważniejsza pozycja wśród dochodów własnych samorządów odgrywają w ich budżetach szczególną rolę. Uprawnienia jednostek samorządu terytorialnego (JST) do kształtowania konstrukcji podatkowych, określane mianem władztwa podatkowego, umożliwiają lokalnym władzom prowadzenie swobodnej polityki podatkowej na danym terenie i są zasadniczym elementem wyznaczającym zakres samodzielności finansowej danej jednostki. Zarówno Europejska Karta Samorządu Lokalnego, jak i Konstytucja RP nakazują, aby pewna część środków znajdujących się w dyspozycji władz samorządowych pochodziła z podatków i opłat lokalnych.

Celem artykułu jest wskazanie konstrukcji podatkowych zasilających budżety samorządów w krajach OECD, jak również ocena wydajności fiskalnej podatków lokalnych jako źródła dochodów JST.

1. Istota podatków lokalnych

Trudno jednoznacznie zdefiniować pojęcie podatków lokalnych, ponieważ kategoria ta została wyodrębniona nie ze względu na ich ekonomiczny charakter czy też podobieństwo konstrukcji podatkowych, ale w oparciu o przesłanki prawne i własnościowe, związane z podmiotem uprawnionym do nakładania i poboru podatków. W krajach unitarnych w ramach tego podziału wyodrębnia się podatki centralne i lokalne, z kolei w państwach o strukturze federalnej czy regionalnej, za N. Gajl, można wskazać trzy grupy podatków – federalne, krajowe i lokalne¹. Omawiane kryterium oparte na własności źródeł dochodów jest w dużym stopniu umowne i wynika z przepisów ustaw, przyznających wpływy z określonej daniny na rzecz budżetów JST szczebla lokalnego. Z prawnego punktu widzenia nie ma przeszkód, aby każdy rodzaj podatku mógł być przekazany samorządom terytorialnym i zaliczony do ich dochodów własnych.

Próbując wskazać cechy charakterystyczne podatków lokalnych, należy zacząć od tego, że pierwszą taką cechą, a zarazem warunkiem zakwalifikowania podatku do omawianej kategorii jest możliwość kształtowania przez władze samorządowe wybranych elementów technicznych takiej daniny, w tym m.in. ulg, wyłączeń, zwolnień, zwwyżek, zniżek czy też wysokości stawek. Ponadto wspólnymi cechami dla tego typu podatków jest ich niska wydajność fiskalna, jak również ograniczone możliwości oddziaływania pozafiskalnego (m.in. gospodarczego i społecznego).

W tym kontekście warto zastanowić się nad cechami, którymi powinny charakteryzować się podatki lokalne. Niektóre z nich są właściwe dla grupy podatków zasilających budżety JST, inne pokrywają się z cechami idealnego systemu podatkowego. Pierwszym postulatem jest odpowiednia wydajność fiskalna, umożliwiająca uzyskanie środków pieniężnych niezbędnych do sfinansowania zadań nałożonych na samorząd. Po drugie, przedmiot podatku powinien być trwale związany z danym obszarem, aby uniemożliwić ucieczkę od opodatkowania polegającą na tym, że w przypadku różnic stawek występujących między samorządami dochodzi do migracji bazy podatkowej. Co więcej, podatki lokalne powinny charakteryzować się tzw. określonością przestrzenną, wyrażającą się w braku trudności z określeniem, która JST powinna otrzymywać daniny od konkretnego podatnika. Kolejny postulat to równomierne rozmieszczenie bazy podatkowej, które ma na celu minimalizację różnic dochodowych występujących między lepiej i gorzej sytuowanymi samorządami. Równie istotna jest prostota opodatkowania, prowadząca do ograniczenia kosztów poboru podatków lokalnych. Ma to szczególne znaczenie, jeżeli weźmie się pod uwagę

¹ N. Gajl, *Finanse i gospodarka lokalna na świecie*, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 1993, s. 134.

niewielką wydajność fiskalną tego typu danin oraz, z reguły, niskie kwalifikacje administracji samorządowej. Podatki zasilające budżety JST powinny być „widzialne”, co sprzyja odpowiedzialności polityków przed wyborcami. Cecha ta wydaje się szczególnie istotna w warunkach demokracji lokalnej. Ważne jest także, aby wpływy podatkowe zmieniały się automatycznie wraz z inflacją, co zapewni zabezpieczenie interesów finansowych samorządów. Z kolei powszechność obciążeń podatkowych, rozumiana jako nałożenie daniny na jak największą liczbę mieszkańców, sprzyjać będzie podwyższeniu jej wydajności fiskalnej².

Poszczególne konstrukcje podatkowe w mniejszym lub większym stopniu odpowiadają podanym wyżej wymogom, jednak bez wątplenia podatki, które najpełniej realizują podane postulaty to podatek od nieruchomości oraz podatek dochodowy od osób fizycznych (PIT).

2. Charakterystyka podatków lokalnych obowiązujących w państwach OECD

W państwach OECD regułą stanowi występowanie w budżecie JST więcej niż jednego podatku lokalnego, chociaż zazwyczaj jeden z nich ma dominujące znaczenie. Wyjątek od tej zasady stanowi Wielka Brytania, gdzie budżety samorządów są zasilane jedynie wpływami z tzw. *council tax*, łączącego w sobie cechy klasycznego podatku od wartości nieruchomości oraz podatku pogłównego³.

Systemy podatków lokalnych można podzielić na te, które zostały oparte na wpływach z podatków od nieruchomości (funkcjonujące w krajach Europy Zachodniej, a także prawie we wszystkich krajach Europy Środkowo-Wschodniej, w tym m.in. w Polsce) oraz te, dla których największe znaczenie mają podatki dochodowe (kraje skandynawskie – Dania, Szwecja, Finlandia, Norwegia, jak również podążające w tym samym kierunku Belgia i Chorwacja)⁴.

Wśród konstrukcji podatkowych, zasilających budżety lokalne w krajach OECD można wyodrębnić cztery następujące grupy obciążeń fiskalnych: podatki od nieruchomości, podatki dochodowe, obrotowe oraz pozostałe.

² P. Swianiewicz, *Podatki lokalne w systemie finansowania samorządów – zagadnienia teoretyczne i praktyka rozwiązań w Polsce oraz w krajach europejskich*, „Samorząd Terytorialny” 2002, nr 12 (144), s. 5–7; N. Gajl, *Modele podatkowe. Podatki lokalne*, Wydawnictwo Sejmowe, Warszawa 2006, s. 32.

³ B. Guziejewska, *Perspektywy funkcjonowania samorządu terytorialnego a doświadczenia Wielkiej Brytanii*, „Samorząd Terytorialny” 2000, nr 9 (117), s. 71; T. Kurzynka, *Podatek katastralny w Wielkiej Brytanii*, [w:] L. Etel (red.), *Europejskie systemy opodatkowania nieruchomości*, Kancelaria Sejmu. Biuro Studiów i Ekspertyz, Warszawa 2003, s. 87–91.

⁴ P. Swianiewicz, *Finanse samorządowe. Koncepcje, realizacja, polityki lokalne*, Municipium S.A., Warszawa 2011, s. 54.

Najbardziej rozpowszechnioną daninę spośród nich stanowią podatki od nieruchomości, określane czasem mianem modelowych podatków lokalnych. Tworzą one w poszczególnych krajach tzw. system opodatkowania nieruchomości, tj. „grupę podatków, których przedmiotem jest szerokie władanie nieruchomościami”⁵. W większości krajów podatki te są nakładane przez gminy, zaś w niektórych z nich (m.in. Danii, Belgii, Francji i Wielkiej Brytanii) leżą one w gestii wszystkich szczebli samorządu⁶. Organy JST zazwyczaj dysponują pewnym zakresem władztwa podatkowego w odniesieniu do tych podatków, z reguły określając wysokość stawek podatkowych w granicach ustawowych stawek maksymalnych. Jedynie w krajach takich, jak Belgia i Węgry stawki są określane na poziomie centralnym⁷.

W tab. 1 zawarto dane dotyczące udziału wpływów z podatku od nieruchomości w całkowitych dochodach podatkowych JST szczebla lokalnego.

Znaczenie fiskalne omawianych podatków jest istotne, chociaż dają się zauważyć istotne różnice występujące między poszczególnymi krajami. W trzech państwach OECD (Australii, Wielkiej Brytanii i Irlandii) wpływy z podatków od nieruchomości stanowią całość dochodów podatkowych, w kolejnych krajach (Kanadzie, Meksyku, Nowej Zelandii, Stanach Zjednoczonych) ich udział waha się w przedziale od 80% do 99%. Łącznie w ośmiu krajach OECD stanowią one ponad połowę dochodów podatkowych uzyskiwanych przez samorządy.

Jednak w porównaniu z podatkami pobieranymi na szczeblu centralnym (tj. dochodowymi i obrotowymi), wysokość dochodów z podatków od nieruchomości ma charakter uzupełniający czy też wspomagający. Co więcej, ich oddziaływanie ekonomiczne i społeczne jest ograniczone.

Kolejnym rodzajem danin, które zasilają budżety JST w wielu krajach OECD są podatki dochodowe i obrotowe, jednak w większości przypadków samorządy jedynie partycypują we wpływach zbieranych przez organy centralne, co jest określane mianem udziałów lub dodatków. Z uwagi na ograniczone władztwo podatkowe, wynikające z faktu, iż wysokość tej partycypacji jest określana na szczeblu centralnym, trudno określić te formy mianem podatków lokalnych⁸. Stąd też dalsza analiza będzie dotyczyła jedynie tych podatków dochodowych

⁵ L. Etel, *Ogólna charakterystyka opodatkowania nieruchomości*, [w:] L. Etel (red.), *Europejskie systemy opodatkowania nieruchomości*, Kancelaria Sejmu. Biuro Studiów i Ekspertyz, Warszawa 2003, s. 7.

⁶ M. Miszczuk, *System podatków i opłat samorządowych w Polsce*, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2009, s. 28–34.

⁷ K. Wójtowicz, *System opodatkowania nieruchomości w Polsce*, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2007, s. 42–43.

⁸ W. Grzeškiewicz, *Znaczenie podatków w finansowaniu rozwoju lokalnego*, „Samorząd Terytorialny” 2004, nr 3 (159), s. 37.

Tabela 1. Znaczenie wpływów z podatków od nieruchomości w budżetach jednostek lokalnych krajów OECD – 2009 r.

Kraj	Udział wpływów z podatków od nieruchomości w dochodach podatkowych jednostek lokalnych	Kraj	Udział wpływów z podatków od nieruchomości w dochodach podatkowych jednostek lokalnych
Australia	100,00%	Korea	16,05%
Austria	10,56%	Luksemburg	4,44%
Belgia	18,88%	Meksyk	87,91%
Chile	43,36%	Niemcy	14,10%
Czechy	2,69%	Norwegia	4,82%
Dania	10,36%	Nowa Zelandia	89,52%
Finlandia	5,22%	Polska	26,60%
Francja	41,05%	Portugalia	27,71%
Grecja	24,04%	Słowacja	10,93%
Hiszpania	23,43%	Słowenia	12,51%
Holandia	46,82%	Szwajcaria	1,41%
Irlandia	100,00%	Szwecja	2,41%
Islandia	18,39%	Turcja	8,58%
Izrael	95,14%	USA	71,31%
Japonia	25,59%	Węgry	21,34%
Kanada	97,75%	Wielka Brytania	100,00%
Korea	16,05%	Włochy	9,08%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych OECD.

i obrotowych, w których przypadku samorzady mogą wpływać na wysokość wpływów budżetowych, kształtując istotne elementy konstrukcyjne podatków.

Podatek dochodowy od osób fizycznych (PIT) jest podatkiem lokalnym w jedenastu krajach OECD.

Wśród tych państw znajdują się przede wszystkim kraje skandynawskie, inne kraje starego kontynentu (Belgia, Szwajcaria, Włochy) oraz państwa pozaeuropejskie (Stany Zjednoczone, Japonia i Korea). W większości przypadków wymiar tego podatku jest dokonywany zgodnie ze skalą proporcjonalną. Zakres lokalnego władztwa podatkowego obejmuje przede wszystkim decydowanie o wysokości stawek podatkowych w granicach określonych ustawą. W Finlandii dodatkowo podstawa opodatkowania ustalana jest na szczeblu centralnym.

Z kolei opodatkowanie dochodów spółek przybiera formę podatku o charakterze lokalnym w siedmiu krajach OECD.

W grupie tej znajdują się, tak jak w poprzednim przypadku, kraje pozaeuropejskie, takie jak Stany Zjednoczone, Korea i Japonia. W przypadku Japonii mamy do czynienia z trzema podatkami lokalnymi obciążającymi osoby prawne. Ponadto z omawianej formy korzystają cztery państwa europejskie. Władztwo po-

Tabela 2. PIT jako podatek lokalny w krajach OECD

Lp.	Kraj	Rodzaj skali podatkowej	Szczebel, na którym ustalana jest podstawa opodatkowania	Stawka minimalna	Stawka maksymalna
1.	Belgia	liniowa	centralny	0,00%	brak
2.	Dania	liniowa	centralny	22,80%	27,80%
3.	Finlandia	liniowa	lokalny	16,25%	21,00%
4.	Islandia	liniowa	centralny	11,24%	13,28%
5.	Japonia	liniowa	centralny	4,00%	b.d.
6.	Korea	liniowa	centralny	5,00%	15,00%
7.	Norwegia	liniowa	centralny	0,00%	15,45%
8.	Szwajcaria	liniowa	centralny	0,00%	119*13,00%
9.	Szwecja	liniowa	centralny	28,89%	34,17%
10.	USA	liniowa lub progresywna	stanowy	0,00%	b.d.
11.	Włochy	liniowa	centralny	0,90%	1,90%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych OECD.

datkowe, tak jak w poprzednim przypadku, jest realizowane głównie przez możliwość ustalania wysokości stosowanej stawki w granicach ustawowych. W porównaniu z podatkami lokalnymi obciążającymi dochody osób fizycznych, w większej liczbie krajów podstawa opodatkowania jest ustalana na poziomie samorządów.

Tabela 3. CIT jako podatek lokalny w krajach OECD

Lp.	Kraj	Rodzaj skali podatkowej	Szczebel, na którym ustalana jest podstawa opodatkowania	Stawka minimalna	Stawka maksymalna
1.	Japonia	liniowa	centralny	b.d.	b.d.
		progresywna	centralny	b.d.	b.d.
		liniowa	lokalny	b.d.	b.d.
2.	Korea	liniowa	centralny	5,00%	15,00%
3.	Luksemburg	liniowa	lokalny	6,80%	12,00%
4.	Niemcy	liniowa	lokalny	7,00%	17,20%
5.	Portugalia	Liniowa	lokalny	0,00%	1,50%
6.	Szwajcaria	Liniowa	centralny	0,00%	45,50%
7.	USA	liniowa lub progresywna	lokalny	0,00%	6,50%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych OECD.

Przechodząc do lokalnych podatków obrotowych, należy zwrócić uwagę na fakt, że wszystkie kraje Unii Europejskiej implementowały formułę podatku od wartości dodanej (VAT), który stanowi dochód budżetów centralnych. Natomiast w niektórych krajach pozaeuropejskich, gdzie ciągle obowiązuje model opodatkowania obrotu brutto, podatki te mają charakter lokalny. Przykład mogą stanowić Stany Zjednoczone, gdzie w zakresie opodatkowania obrotu obowiązuje tzw. *sales tax*, pobierany w 46 spośród 50 amerykańskich stanów. Jednostki lokalne posiadają w tym przypadku wysoki stopień autonomii finansowej, co przejawia się m.in. prawem do decydowania o wysokości stawek podatkowych. Mimo powszechnej krytyki obejmującej przestarzałą formułę naliczania podatku, jego niską wydajność fiskalną oraz brak harmonizacji należy przyznać, że podatek ten umożliwia jednostkom samorządowym, przez ich kompetencje podatkowe, oddziaływanie na całość gospodarki lokalnej⁹.

Kolejnym państwem, w którym wpływy z podatków obrotowych zasilają samorządy jest Japonia. Jediną formą opodatkowania obrotu są tam akcyzy, nie istnieje natomiast podatek od obrotu powszechnego. Wpływy z akcyz są podzielone między budżet centralny a budżety lokalne w ten sposób, że samorządom określonego szczebla przyznano na trwałe wpływy z określonych podatków akcyzowych. Dzięki temu do komunalnych podatków lokalnych należą m.in. akcyzy od samochodów osobowych, tytoniu, zużycia elektryczności czy gazu, ubezpieczeń, w zakresie zdrowia, z kolei budżety prefektur są zasilane wpływami z podatków od hoteli czy polowań.

Cechą charakterystyczną podatków dochodowych i obrotowych w omówionych wyżej państwach jest to, że płynąc z tego samego źródła i od tego samego podatnika, zasilają jednocześnie budżety centralne i lokalne. Ich ocena jest jednak dyskusyjna, ponieważ z jednej strony docenia się ich pozytywny wpływ na gospodarkę finansową samorządów, z drugiej zaś kwestionuje się zasadność podwójnego opodatkowania tych samych źródeł podatkiem centralnym oraz lokalnym.

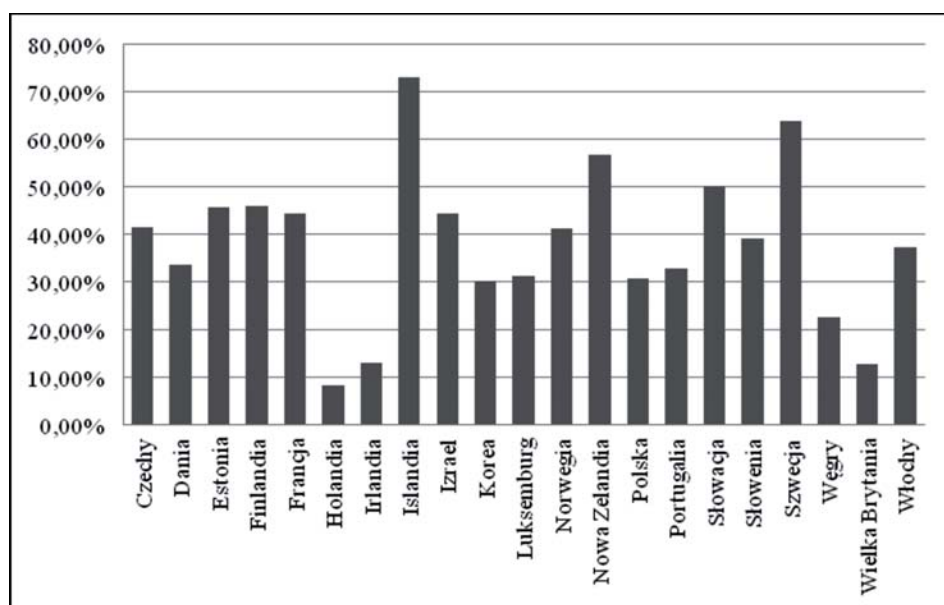
Oprócz trzech omówionych wyżej grup podatków lokalnych, budżety JST w krajach OECD, w tym w Polsce, są zasilane wpływami z innych dochodów podatkowych, które trudno poddać jakiegokolwiek klasyfikacji. Można wśród nich wskazać m.in. podatek od środków transportowych (Hiszpania, Belgia, Estonia, Grecja, Polska, Portugalia), od obrotu nieruchomościami (Słowacja), od organizacji imprez artystycznych (Czechy), od gier hazardowych (Czechy, Słowenia), od reklam (Estonia), od zamieszkania (Finlandia), od usuwania odpadów domowych (Francja, Włochy), od przyrostu wartości nieruchomości

⁹ *Consumption Tax Trends 2012. VAT/GTS and Excise Rates, Trends and Administration Issues*, OECD 2011, p. 11.

ści ze względu na usytuowanie w mieście (Hiszpania), od turystyki (Holandia, Węgry), od reklam (Słowacja) czy też od zajmowanej powierzchni będącej własnością publiczną (Włochy). Wpływy z wymienionych danin mają na ogół znikome znaczenie fiskalne. Ponadto w wielu przypadkach samorządy posiadają uprawnienia do uchwalania podatków o charakterze fakultatywnym.

3. Rola podatków lokalnych w finansowaniu samorządów w krajach OECD

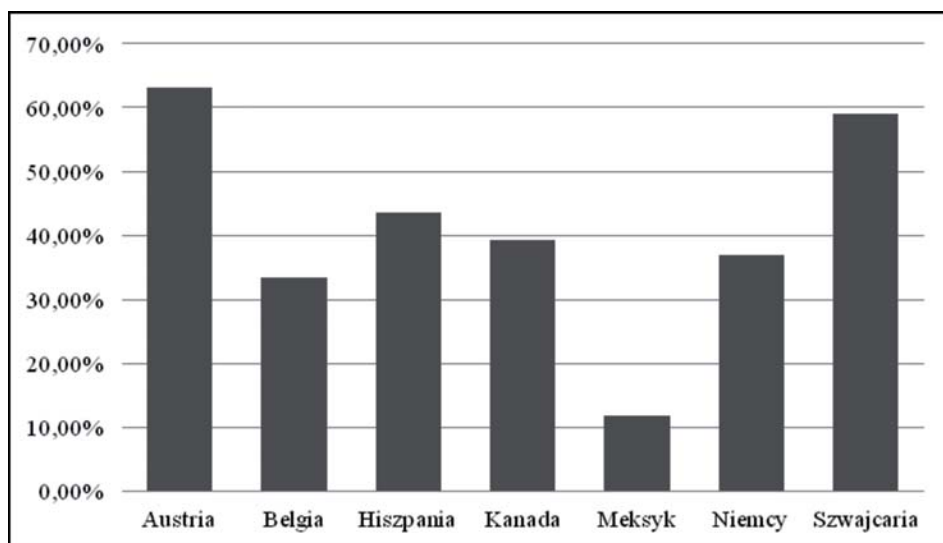
Zgodnie z teorią finansów udział wpływów z podatków lokalnych w dochodach JST powinien być możliwie wysoki.

Rysunek 1. Udział wpływów z podatków lokalnych w dochodach budżetowych JST w krajach OECD o strukturze unitarnej w 2009 r.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych OECD.

Z danych publikowanych przez OECD wynika, że najwyższy poziom omawianego wskaźnika prezentują kraje skandynawskie (przede wszystkim Szwecja oraz Islandia), gdzie wpływy z podatków lokalnych stanowią dominujące źródło dochodów samorządowych. Podobnie wygląda sytuacja w Austrii, Szwajcarii

Rysunek 2. Udział wpływów z podatków lokalnych w dochodach budżetowych jednostek lokalnych w krajach OECD o strukturze federalnej lub regionalnej w 2009 r.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych OECD.

i Nowej Zelandii. W przypadku tych państw możemy mówić o znacznej decentralizacji źródeł finansowania¹⁰.

Z kolei z centralizacją dochodów samorządów i finansową zależnością budżetów lokalnych od budżetu państwa mamy do czynienia w przypadku takich krajów, jak Meksyk, Holandia, Irlandia czy Wielka Brytania. W przypadku większości krajów OECD udział podatków lokalnych w dochodach budżetów lokalnych waha się w granicach 30–50%. Struktura kraju (państwa unitarne, federalne lub regionalne) nie ma wpływu na wysokość omawianego wskaźnika.

Zakończenie

Podatki lokalne jako istotne źródło dochodów samorządowych zasilają budżety jednostek lokalnych we wszystkich krajach OECD. Wysoki udział podatków lokalnych we wpływach samorządowych występujący m.in. w krajach skandynawskich wiąże się z decentralizacją źródeł dochodów i znaczną autonomią finansową JST. Niskie wielkości tego wskaźnika oznaczają finansowe uzależnienie samorządu od państwa. Ze względu na fakt, iż kryterium zaliczenia do grupy podatków lokalnych ma charakter umowny i opiera się na własności źródeł dochodów, do tej kategorii zaliczane są podatki należące do różnych grup eko-

¹⁰ B. Guziejewska, *Koncepcje samorządu terytorialnego a źródła jego finansowania*, „Samorząd Terytorialny” 2006, nr 5 (185), s. 13.

nomicznych. Modelowym podatkiem lokalnym jest podatek od nieruchomości, występujący we wszystkich krajach OECD. Ponadto budżety JST w niewielkiej liczbie krajów są zasilane wpływami z lokalnych podatków dochodowych. Podatki pobierane od obrotu mają lokalny charakter jedynie w państwach pozaeuropejskich, takich jak Stany Zjednoczone oraz Japonia.

Bibliografia

- Consumption Tax Trends 2012. VAT/GTS and Excise Rates, Trends and Administration Issues*, OECD 2011, p. 11.
- Etel L., *Ogólna charakterystyka opodatkowania nieruchomości*, [w:] L. Etel (red.), *Europejskie systemy opodatkowania nieruchomości*, Kancelaria Sejmu. Biuro Studiów i Ekspertyz, Warszawa 2003.
- Gajl N., *Finanse i gospodarka lokalna na świecie*, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 1993.
- Gajl N., *Modele podatkowe. Podatki lokalne*, Wydawnictwo Sejmowe, Warszawa 2006.
- Grzeškiewicz W., *Znaczenie podatków w finansowaniu rozwoju lokalnego*, „Samorząd Terytorialny” 2004, nr 3 (159).
- Guziejewska B., *Koncepcje samorządu terytorialnego a źródła jego finansowania*, „Samorząd Terytorialny” 2006, nr 5 (185).
- Guziejewska B., *Perspektywy funkcjonowania samorządu terytorialnego a doświadczenia Wielkiej Brytanii*, „Samorząd Terytorialny” 2000, nr 9 (117).
- Kurzynka T., *Podatek katastralny w Wielkiej Brytanii*, [w:] L. Etel (red.), *Europejskie systemy opodatkowania nieruchomości*, Kancelaria Sejmu. Biuro Studiów i Ekspertyz, Warszawa 2003.
- Miszczuk M., *System podatków i opłat samorządowych w Polsce*, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2009.
- Swianiewicz P., *Finanse samorządowe. Koncepcje, realizacja, polityki lokalne*, Municipium S.A., Warszawa 2011.
- Swianiewicz P., *Podatki lokalne w systemie finansowania samorządów – zagadnienia teoretyczne i praktyka rozwiązań w Polsce oraz w krajach europejskich*, „Samorząd Terytorialny” 2002, nr 12 (144).
- Wójtowicz K., *System opodatkowania nieruchomości w Polsce*, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2007.

Summary

Local taxes, as an important source of sub-government units revenues, contribute to the local budgets in all OECD countries. A high level of them, which is characteristic of Scandinavian countries, means decentralization of revenue sources and financial autonomy of local units. The criterion for classing a tax as local is based on ownership of revenue sources. For that reason the group of local taxes consists of taxes from different economic groups. The model local tax, which appears in all OECD states is immovable property tax. Moreover, in a few countries income taxes contribute to sub-government budgets. Consumption taxes have local character only beyond the European Union, in countries such as the USA and Japan.